

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

17 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 17 octombrie 2013 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 ianuarie 2014, de către avocatul Grigore Chiriakov, în numele inculpatului

Șarban Dumitru Nicolae, născut la 09 septembrie 1984, originar și domiciliat în or. Cahul, str. Prospectul Republicii 27, ap. 2.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 05.01.2012-17.10.2013
2. în instanța de apel: 11.11.2013-30.01.2014
3. în instanța de recurs: 18.06.2014 - 17.09.2014

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 17 octombrie 2013, Șarban D.N. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani. În conformitate cu art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani 6 luni, cu neexecutarea acesteia, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

2. Potrivit sentinței, Șarban D.N. la 09 mai 2011, în jurul orei 01.20, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conducând automobilul său de model "VAZ 2108", cu numărul de înregistrare CH BB 659, având în calitate de pasager pe Pavlioglo Vitalie Constantin, se deplasa pe traseul or. Cahul - Punctul vamal „Cahul – Oancea”, din direcția or. Cahul, și încălcând cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, și anume: art. 10 alin. (1) lit. b) - *Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum;* art. 14 lit. a) - *Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care*

provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere; art. 45 alin. (1) lit. a), b), d) - Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră; nu a luat în seamă condițiile rutiere și nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a pierdut controlul volanului, a ieșit de pe partea carosabilă a traseului în partea stângă privind deplasării vehiculului, unde s-a inversat într-un canal. În rezultatul accidentului rutier pasagerul Pavlioglo V.C. a decedat. Conform raportului expertiză medico - legal nr. 123 din 17 mai 2011, decesul lui Pavlioglo V.C. a survenit ca consecință a leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Acțiunile lui Șarban D.N. au fost încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana, care conduce mijlocul de transport, care a provocat decesul unei persoane, săvârșite în stare de ebrietate.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Grigore Chiriacov, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului, invocând aprecierea eronată de către instanța de fond a probelor administrate pe caz, care nu confirmă vinovăția inculpatului de cele imputate, precum și faptul că expertizele efectuate în cauza dată nu au exclus probabilitatea aflării inculpatului pe bancheta din spate.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 ianuarie 2014, a fost respins apelul declarat și menținută sentința fără modificări.

În motivarea soluției sale instanța de apel a stabilit că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept a cauzei și just a concluzionat că inculpatul Șarban D.N., conducând mijlocul de transport, a încălcat regulile de securitate a circulației, care au provocat decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate, adică infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că vina inculpatului în comiterea faptei lui imputate este dovedită în întregime prin următorul cumulul de probe: declarațiile succesului părții vătămate Lașco P., martorilor Cara M., Nebunu V., Stanciuc A., Nebunu A., precum și de materialele și documentele anexate la dosar și anume: proces - verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier din 09 mai 2011; raport de cercetare medico - legală toxicologică nr. 625 din 18 mai 2011; raport de cercetare medico - legală toxicologică nr. 626 din 18 mai 2011; raport de expertiză medico - legală nr. 123 din 15 mai 2011; raport de expertiză medico - legală nr. 281 din 03 iunie 2011; raport de expertiză medico - legală nr. 172d din 03 iunie 2011; raport de expertiză medico - legală nr. 173d din 03 iunie 2011; raport de expertiză autotehnică - traseologică din 14 iunie 2011; raport de expertiză medico - legală nr.

239, 240/2125 din 24 iunie 2011; raport de expertiză nr. 0871/121 din 29 mai 2013; ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 14 iunie 2011.

Inculpatul folosindu-se de dreptul acordat de lege, fiind atît în cadrul urmăririi penale în calitate de bănuît, învinuit a refuzat să depună declarații privitor la circumstanțele faptei imputate, iar fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond și cea de apel a negat totalmente faptul aflării sale la volanul automobilului său în momentul producerii accidentului rutier în seara de 08 spre 09 mai 2011, deoarece dormea pe bancheta din spate în momentul producerii accidentului rutier, indicând la posibilitatea aflării la volan a unei alte persoane.

Versiunea în cauză a fost apreciată de către instanța de apel ca o metodă de eschivare de la răspundere penală, fiind combătută de cumulul de probe administrat la dosar.

La acest capitol instanța de apel a relevat și faptul că, inculpatul după accidentul rutier nu a depus nici o cerere la organele de drept pentru a stabili persoana care i-a răpit mijlocul de transport și a săvârșit ulterior accident rutier, în urma căruia automobilul propriu a fost distrus, fapt infirmă versiunea inculpatului.

5. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz se contestă, cu recurs de către avocatul Grigore Chiriakov, în numele inculpatului, în care se solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, indicând argumente similare cu cele invocate în cererea de apel.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În opinia Colegiului, instanța de apel corect a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că Șarban D.N. a săvârșit infracțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației de către persoana, care conduce mijlocul de transport, care a provocat decesul unei persoane, săvârșite în stare de ebrietate.

Colegiul atestă faptul că, instanțele de judecată bazîndu-se pe cumulul de probe administrat la dosar și descris în pct. 4 al prezentei decizii, întemeiat au conchis că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, și-a găsit confirmare. În astfel de circumstanțe, fiind justă concluzia instanței de apel precum prima instanță corect a efectuat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 264 alin.(4) Cod penal.

Astfel, în opinia Colegiului, instanța de apel just a constatat împrejurările cauzei care relevă concludent și cert că accidentul rutier constituie o consecință cauzală a încălcării de către inculpat a prevederilor art. 10 alin. (1) lit.b), art. 14 lit.a), art. 45 alin.(1) lit. a), b), d) al Regulamentului circulației rutiere, care au provocat decesul unei persoane.

Declarațiile inculpatului privitor la nevinovăția sa în comiterea infracțiunii incriminate, corect au fost apreciate critic de către instanța de apel, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a pune la îndoială concluziile experților, declarațiile martorilor audiați în cauză, care în ansamblu dovedesc cu certitudine că, inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar faptul că acesta nu recunoaște vina, nu constituie un temei pentru pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa, iar versiunea înaintată de inculpat fiind una de apărare ce are drept scop eschivarea de la răspunderea penală.

Astfel, temeiul de bază invocat de partea apărării în susținerea nevinovăției inculpatului, este aflarea acestuia pe bancheta din spate a automobilului, în momentul producerii accidentului rutier.

Colegiul în acord cu instanța de apel, apreciază critic acest argument, luând în considerație materialul probator administrat la materialele cauzei, care indică cu certitudine că:

- anume inculpatul se afla la volanul automobilului său în seara de 08 spre 09 mai 2011, reieșind din mecanismul și localizare a leziunilor corporale atât la inculpat, cât și la victimă;

- locul de aflare a persoanelor la momentul producerii accidentului rutier: decedatul Pavlioglo V.C. s-a aflat pe bancheta dreaptă din față (pentru pasageri), dar Șarban D.N. ar fi putut să se afle pe bancheta conducătorului al automobilului de model "VAZ -2108", n/î BB 659, fapt ce rezultă din raportul de expertiză medico - legală nr. 239, 240/2125 din 24 iunie 2011, iar conform raportului, de expertiză nr. 0871/121 din 29 mai 2013, la momentul accidentului rutier aflarea lui Șarban D.N. pe bancheta din spate a automobilului de model "VAZ -2108", n/î CH BB 659, puțin probabilă;

- după producerea accidentului rutier la pichetul de grăniceri nu s-au apropiat alte persoane în afară de inculpat, ceea ce a fost stabilit prin declarațiile martorului Stanciuc A.;

- conform procesului - verbal de cercetare la fața locului din 09 mai 2011, de la locul accidentului rutier au fost ridicate bunuri care aparțineau numai inculpatului, iar lucruri străine care ar indica prezența în acel loc a unei ale persoane nu au fost descoperite;

- conform informației prezentate de către șeful interimar secției internare în cadrul Spitalului raional Cahul, persoane cu traume caracteristice unui accident rutier la data de 09 mai 2011 nu s-a adresat;

- inculpatul în ședința instanței de apel a declarat că numai dânsul și verișorul său Pavlioglo V.C. cunoșteau locul aflării a cheii de contact de la mașină, și până la accidentul dat dânsul nici odată nu a permis verișorului său și nici altor persoane conducerea automobilului propriu.

Ca urmare, Colegiul consideră întemeiată respingerea de către instanța de apel a argumentelor părții apărării în susținerea achitării inculpatului, dat fiind faptul că în cauza sunt prezente probe veridice și suficiente ce demonstrează vinovăția inculpatului de fapta incriminată.

De asemenea, Colegiul reține că instanța de apel în mod just a respins argumentul apărării precum nici un martor audiat în cauză nu a indicat direct la faptul că inculpatul a condus în acea seară automobilul, dat fiind faptul că în cauză pe lângă proba cu martori, au fost administrate și alte probe enumerate în pct. 4 al prezentei decizii, inclusiv și raportul de expertiză nr. 0871/121 din 29 mai 2013, care coroborează între ele și în ansamblul lor dovedesc cert că, anume inculpatul în seara de 08 spre 09 mai 2011 s-a afla la volanul automobilului de model VAZ 2108, cu n/î CH BB 659. Or, conform art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Verificînd temeinicia cerințelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei penale, instanța de recurs constată că acestea nu și-au găsit confirmare și au format obiect de discuție în instanța de apel, fiind invocate în cererea de apel.

Cu referire la argumentul invocat de recurent privind aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, Colegiul menționează că acesta nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Lecturînd textul recursului, Colegiul remarcă faptul că art. 427 Cod de procedură penală are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului, însă, recurentul în recursul declarat, nu a menționat care temeiuri prevăzute de articolul în cauză au fost încălcate. Astfel, recurentul nu a reflectat în ce constă problema de drept de importanță generală ce persistă în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 17 octombrie 2013 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 30 ianuarie 2014, de către avocatul Grigore Chiriacov, în numele inculpatului **Șarban Dumitru Nicolae**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 octombrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun